

ció i quin fàstic! tots havém presenciat com ho ha deixat lo que s' en diu *política* i que en el fons no es altre cosa que egolatría aguda.

No hem pas d' entrar en detalls de lo qu'es l' ensenyança a nostre vila: la observació de cadescú ha d' ésser mes eloqüent que tot lo que podríem dir.

«GARBÍ» que té per norma principalíssima la defensa i foment dels interessos morals i materials de Malgrat es dirigeix a n'els seus habitants sedejants de cultura pera dilshi que en aquest periòdic tenen el seu paladí, que nosaltres com tots vosaltres suspirem pera veurer la ensenyança a nostra vila al nivell que sa importancia mereix i llavors deixarà d' ésser lo que per vergonya nostra es ara: la població d' ensenyança mes deficient de la costa.

A fi d' acabar amb l'ignominiós indiferentisme que com llaga sagnant manté viu aquest problema anem doncs a provar de despertar al poble del endormiscament en que jau, aném a fer atmósfera, a fer ambient, aném a obrir una *enquesta* pera que els que, honorant aquestes pàgines, hi prengin part exposin els millors i mes pràctics mitjans pera conseguir la regeneració de l'ensenyança local, que farà homes concients, lliures i emprenedors

«GARBÍ» hi convida a tothom que hi vulga pendrer part amb nobles i ben orientats propòsits.

En cada número no podrà anarhi mes que un escrit referent a l' enquesta qu'ens ocupa, pregantse als futurs comunicats que siguin lo concisos possible a fi de que els seus escrits resultin compatibles amb l' espai de que disposém.

¡Que sigui l' actual generació la que s' apunti a favor seu l' inestimable *tanto* d' haver redimit i regenerat l' ensenyança a nostra nostra vila!

LA REDACCIÓ

11 de Setembre

Diada assenyalada amb lletres de dol en l' historia de nostra terra, diada que sona fatidicament en nostres orelles recordant-nos el jorn qu'es perdé lo que mes preuat te un poble vil: els nostres furs, drets i lleis, i amb ells la llivertat de Catalunya.

Dediquem doncs avui un recort d' admiració i pietat a n'els nostres avant-passats que amb tan braó defensaren lles llivertats patries i de un modo especial a n'el Conceller en Cap En Rafel Casanova qu' els capitanejava, del que ¡ai! tan se